

La nena superdotada i el gat borni

La història. Florida, USA, avui. Mary és una òrfena i superdotada nena de 7 anys que viu feliç amb l'oncle Frank i el seu gat borni, fins que la rica àvia decideix pledejar per endur-se-la a un món més confortable.

Les formes. La indústria cinematogràfica USA, prodigi d'eficiència empresarial, és capaç de posar en el mateix plat un actor crispeter com Chris Evans (Capità Amèrica), l'oscarritzada Octavia Spencer (Criades i senyores), l'elegant per britànica Lindsay Duncan (Le Weekend) i la precoç, revellida, actriu infantil McKenna Grace. Ells i elles molt ben remenats per l'hàbil guió de Tom Flynn, espavilat comediògraf que el Puigdemont hauria de posar en nòmina si pre-

tén que el tragicòmic sainet independentista faci més riure que plorar. O tot plegat. Anem per feina, i no perdéssim el temps. *Un don excepcional* (Gifted, dotat) no vol evitar ser una comèdia gelosament melodramàtica al servei de la família trencada. Desestructurada, que gosen dictaminar les assistents més o menys socials. Melodrama agraït, familiar, tan previsible com alhora, i a estones, sorprenent, *Un don excepcional* no deixa d'apuntar a

la perfecta simbiosi fulletonesca: una nena superdotada, un gat borni, un tiet filosòfic i una àvia matemàtica, que es barallen de tant que estimen la criatura. I allò també tan quotidià, massa, de no voler escoltar el que l'infant desitja. Si de cas, deixem-ho amb nena sobrada i gat amb un ull de menys. Dosificant-ho tot, Mark Webb (Indiana, 1974), cineasta tot terreny capaç d'ar-

mar videoclips musicals, comèdies romàntiques com '(500) Dias juntos', i saber jugar amb els súper herois tipus Spider-Man. Per cert, i parlant de súper, atenció a la súper nena McKenna Grace, 'monstruito' infantil gens infantívol. El fons. Compte amb els superdotats, sovint marginals, c o n d e m n a t s

Un don excepcional

Director:

Mark Webb.

Intèrprets: Chris Evans, McKenna Grace, Lindsay Duncan, Octavia Spencer, Emil Seish, Jenny Slate. USA, 2017. 101'. JCA Alpicat.

com persones solitàries.

La imatge. La Mary, el Frank i la Roberta assistint al post-part d'uns nadons a l'hospital. Vaja, que tot bitxo vivent és benvingut i celebrat, peti qui peti.

La frase. 'Quiero convertir esta persona excepcional en una buena persona', sosté l'oncle Frank. L'excel·lència intel·lectual no suposa estar per damunt dels hàbits quotidians, morals, socials.

La recomanació. Agraït culebró de molt bon veure i millor pair.